

HVALA ZA VSO SLASTNO HRANO

Sedem k mizi, sklenem roke:

Hvala, Bog, za vse obroke!

Hvala ti za sadje zdravo
in za slastno zelenjavo.

Blagoslovi pridne roke,
ki so gnetle kupe moke,
kmete delavne, marljive,
ki obdelali so njive.

Z dobro hrano moč dobimo,
rastemo in se krepimo.
Hvala, da dovolj je kruha
in me čaka topla juha.

(Molim s svojim malčkom, 30 molitev v rimah)

Prav je, da v dneh, ko obiskujemo grobove naših rajni, ne prižigamo le plamena sveč, ampak da za naše rajne tudi molimo. Morda si lahko pomagaš s to molitvijo:

Dragi Jezus,

v teh dneh se še posebej spominjamo vseh naših dragih, ki jih ni več med nami, a verujemo, da so sedaj pri tebi.

Hvala ti za naše (pra)babice in (pra)dedke, za njihov nasmeh, njihove objeme, za vse lepe besede in trenutke, ki smo jih preživeli skupaj.

V tej molitvi se spominjamo tudi otrok, ki so umrli, še preden smo jih lahko dobro spoznali. Ti jih poznaš po imenu in jih nežno sprejemaš v svoje naročje. Tisti, ki so bili preizkušani v hudi bolezni, sedaj uživajo tvoj večni objem. Mnogi naši sorodniki so že odšli k tebi. Morda se jih ne spominjamo vseh, a ti poznaš vsakega izmed njih in jih sedaj gostiš v svojem kraljestvu.

Jezus, hvala ti, da smrt ni konec, ampak da nas po njej čaka življenje pri tebi. Prosim, sprejmi vse naše rajne v svojo ljubezen, mir in večno srečo.

Pomagaj tudi nam, da bomo živeli tako, da bomo nekoč skupaj s teboj spet združeni z vsemi, ki jih imamo radi. Amen.

Dragi Jezus, podari jim večni mir in naj jim sveti večna luč.

Naj počivajo v miru. Amen.

AK in AI

VSEGA PAČ NE MOREŠ IMETI

Blaž je spet izgubil nalivno pero. »Lahko, prosim, dobim novo pero, mama ... Antonov avtek je stal dva evra več kot moj bager, ni bilo pošteno da si mu ga kupila kljub višji ceni. In na začetku leta je Anton za v šolo dobil vse novo, moje pero je bilo staro že eno leto!«

»To ni razlog, da slabo paziš nanj. Nežo lahko vprašaš, kako težko je dobiti res dobro pero. Lani sva komaj kaj našli.«

Mamo je takšno neprestano barantanje močno izčrpavalo. »Fanta, poskušajta razumeti, da v življenju ne moreta imeti vsega točno enako. Nista se rodila s povsem enakimi talenti, življenje vama ne bo namenilo istih izkušenj. Enkrat bo na boljšem eden, drugič drugi ... In nemogoče je imeti prav vse!«

»Povej to Jagodini mami.« Neža je mokra stopila v sobo.

»Neža, kje si bila, kaj se je zgodilo?« Mama je pomagala Neži sleči premočeno jakno.

Zunaj je lilo kot iz škafa, Neža je iz šole prišla dve uri pozneje kot ponavadi. Lilo pa ni le zunaj, Neža je bila vsa mokra tudi od solz. »Ja, kaj pa je?« Mama je ponovila vprašanje.

»Oprosti, da sem pozna, bila sem pri Jagodi. Njena mama se je odselila, našla si je drugega tipa in šla. Nikoli nista bili zares povezani, saj je bila zaradi službe stalno po svetu, saj veš ... Sedaj pa je zares šla živet drugam. Jagoda je vsa iz sebe. Vedno si je želela več mamine bližine. Joj, mami, kako lahko nekdo to naredi svojemu otoku?«

»Tega si sploh ne morem zamisliti ... Predzadnja in zadnja zapoved pravita: Ne želi svojega bližnjega blaga in svojega bližnjega žene. Govorita nam, da ne moremo imeti vsega, kar se nam zahoče. Pa naj bodo to nalivniki, avtomobilčki ali prijatelji, pa tudi mož ali žena drugega človeka. Nekateri ljudje so objestni in hočejo tudi zemljo drugega človeka, hočejo tuje domove ... Takrat nastane vojna. Če zapovedi kršimo, nekdo trpi. Neža, žal mi je zaradi Jagode ...«

Neža se je ogrela ob čaju. »Mami, moje domače naloge so narejene zelo površno. Z Jagodo sva poskušali nekaj napisati, pa nama ni šlo. Redkokdaj te prosim, da mi jih pregledaš, a tokrat ... Prosim. In še, ali lahko pride Jagoda jutri sem? Poskušali se bova učiti. Morda skupaj kaj spečeva ... Mama, to je res grozno.«

»Seveda, Neža, prinesi zvezek, pregledala bom nalogo. Za jutri pa tudi velja.«

Blaž in Anton sta se mimo igrala z avtki in bagerjem. Blažovo ljubosumje je ob Nežinih in maminih besedah kar samo izginilo. Res je neumno, da si je želel Antonov avtek ... V mislih je prosil Boga, naj potolaži Jagodo. Ta Nežina nova prijateljica jih je pogosto obiskala in rad se je pogovarjal z njo ...

Res neumno je, če hočeš imeti vse. Nekateri ljudje zaradi tega izgubijo prijatelje, drugi starše, nekateri tudi svojo domovino.

Po: M. Pezdir Kafol, Ogrjšče 11/23

Ali v nebesih ne bomo imeli nobenih teles? Ali so tam samo stari ljudje?

Veseljje, ki ga bomo imeli pri Bogu, nas bo vse naredilo mlade.

Na sodni dan, ob koncu sveta, nam bo Bog podaril nazaj naša spremenjena telesa.

Na nek način bomo pri Bogu, in našega telesa ne bodo več ogrožale bolečine in smrt.

Potem ko je Jezus po smrti vstal, se je prikazal svojim učencem. Jezus ni bil nikakršen duh. Imel je telo. Celó jedel je z apostoli; lahko so se ga dotaknili.

Tudi mi bomo imeli neumrljivo telo. Postali bomo tako popolni in zdravi, ko smo vedno želeli biti. Da, takšni bomo, kot si nas je Bog že od nekdaj zamišljal.

Po: Youcat za otroke